

วิจารณ์ผลการทดลอง

ผลการทดลองของสารกำจัดวัชพืชต่อการยับยั้งการเข้าทำลายของโรคใบไม้ในข้าว (การทดลองที่ 1) การทดลองในห้องปฏิบัติการจะพบว่าในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ผสมด้วยสารกำจัดวัชพืช propanil ทุกอัตราผสมกรัมสารออกฤทธิ์ต่อໄร์ ซึ่งนำมาเจือจางในอาหารเลี้ยงเชื้อ RPA จะไม่พบการเติบโตของ *Pyricularia grisea* ซึ่งสอดคล้องกับงานทดลองของ Inderawati and Heitefuss (1977) รายงานว่า propanil มีผลต่อการเจริญเติบโตของเชื้อสาเหตุของโรคใบไม้ในข้าวชั้ดเจนที่สุดจากสารกำจัดวัชพืชที่นำมาทดลองทั้งหมด 7 ชนิดในสภาพห้องปฏิบัติการ สำหรับการทดลองในกระถางเมื่อฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืช 3 ชนิดในสภาพแเปล่งทดลองหลังจากนั้นอีก 1 วันทำการปลูกเชื้อบันตันข้าวจะพบจำนวนต้นข้าวที่เกิดโรคลดลงเมื่อฉีดพ่นด้วยสารกำจัดวัชพืช propanil อัตรา 320 และ 400 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อໄร์ และ fenoxaprop-p-ethyl 8 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อໄร์ สำหรับการฉีดพ่นด้วยสารกำจัดวัชพืชอีก 2 ชนิดคือ bispyribac sodium และ fenoxaprop-p-ethyl ไม่มีผลต่อความสูงของข้าว และการแตกกอ อาจเกิดจากการทดลองนี้ได้ทดลองในช่วงระยะเวลา 3 วัน ซึ่งกำลังเจริญทางลำต้นและใบจะไม่พบความแตกต่างทางสถิติในความสูงของข้าวและการแตกกอต่อต้น สำหรับการทดลองในตอนที่ 2 นั้นทำการฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชก่อนและหลังปลูกเชื้อบันตันข้าว 1,3 และ 5 วัน พบจำนวนต้นข้าวที่เกิดโรคเมื่อฉีดพ่นด้วย propanil ที่ 320 และ 400 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อໄร์ จะมีความแตกต่างจากกรณีควบคุม ซึ่งหากฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืช propanil ในอัตราที่สูงขึ้นทำให้การเข้าทำลายของเชื้อลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชหลังการปลูกเชื้อที่ 1 และ 3 วัน แต่หากฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชก่อนปลูกเชื้อราในต้นข้าวจะไม่มีผลต่อการเข้าทำลายของเชื้อ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสรีริวิทยาของพืชปลูกที่มีสาเหตุมาจากสารกำจัดวัชพืชมีความเกี่ยวข้องกับการเข้าทำลายของเชื้อราโคพีช (Brandders และ Heitefus; ข้างโดย Inderawati และ Heitefuss, 1977) มีรายงานถึงการฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชแล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางปฏิกิริยาบางอย่างในพืชปลูกบางชนิดต่อการเข้าทำลายของเชื้อราสาเหตุของโรคพีช โดยมีผลกระทบข้างเคียงซึ่งความรุนแรงที่แตกต่างของโรคพีชภายหลังจากการพ่นสารกำจัดวัชพืชอ่อน化ได้ดังนี้ 1. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรอบๆ ต้นพีชต่อการเคลื่อนย้ายสารกำจัดวัชพืช 2. ผลกระทบโดยตรงจากสารกำจัดวัชพืช 3. การเปลี่ยนแปลงทางสรีริและทางชีวเคมีของพืชปลูกและการต้านทานโรคของเชื้อราสาเหตุ และ 4. การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของเชื้อสาเหตุในดิน (Ripper, 1964 ข้างโดย Inderawati และ Heitefuss, 1977) สำหรับรายงานของการใช้สารกำจัดวัชพืช propanil ผสมกับสารกำจัดศัตรูพืชอื่นๆ ก็พบมีรายงานไว้บ้าง เช่น ผสมกับสารกำจัดวัชพืชด้วยกันเองพอก molinate drepanon จะสามารถควบคุมการเจริญเติบโตวัชพืช

จำพวก *Echinochloa spp.* ได้ดี (Andrade, 1981) ทางด้านความเป็นพิษของสารกำจัดวัชพืช propanil หากใช้ร่วมกับสารกำจัดแมลงกลุ่ม carbamate ก็จะทำให้เกิดอาการใบไหม้ (scorch) ในต้นข้าวได้ (Yudimoto และ Oda, 1973)

การทดลองในสภาพแเปล่งทดลองนี้จะพบว่าจำนวนของต้นข้าวที่เกิดโรคพบในช่วง 1-7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีการปลูกเชือติดน้อยมาก อาจเกิดจากความสามารถในการเข้าทำลายของเชื้อลดลง (ชัชชัย, 2544) เนื่องจากมีการแยกเชื้อออกจากอาหารเลี้ยงเชือบอยกินไป หรือเกิดจากสภาพภูมิอากาศในการทดลองในขณะนั้นเป็นช่วงที่มีความชื้นในสภาพบรรยากาศค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วงเดือน มีนาคม – พฤษภาคม จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้การปลูกเชือในต้นข้าวน้อย ซึ่งการระบาดของโรคนี้ในคราบใบใหม่จะเข้าทำลายได้ในช่วงอุณหภูมิระหว่าง 16-35 องศาเซลเซียส ที่ความชื้นสูง และสภาพปุ๋ยในตอรเจนในดินมีสูง (สมคิด, 2536) ซึ่งในการทดลองนี้เป็นการทดลองในกระถางควบคุมในสภาพแเปล่ง อาจมีความแปรปรวนทางด้านการใส่ปุ๋ยในตอรเจน ซึ่งในการทดลองครั้งนี้ได้พยายามทำให้ใบข้าวเปียกน้ำตลอดเวลาการปลูกเชือ และทำการปลูกเชือในช่วงเวลาเย็นไก่ค่ำ เพื่อให้เกิดการติดเชือเพิ่มขึ้นในสภาพการทดลอง แต่อาจเป็นเพราะการทดลองนี้ได้ทำในช่วงฤดูแล้ง จึงอาจทำให้การติดเชือบนใบข้าวลดลง ซึ่ง (<http://agronomy.ucdavis.edu> อ้างโดย ชนากา, 2544) อธิบายว่า การมีความชื้นในอากาศอยู่ในระยะเวลานาน ความชื้นสัมพทธิ์ในอากาศสูง มีลมไม่มากในตอนกลางคืน ในเปียกน้ำค้าง จะมีส่วนช่วยให้การเกิดการเข้าทำลายและการสร้าง conidia และปลูกถ่าย conidia เกิดขึ้นได้ สำหรับงานทดลองนี้ผู้วิจัยได้นำข้าวหอมสุวรรณมาทดสอบ ไม่ได้นำพันธุ์ข้าวที่อ่อนแอต่อโรคมาทดสอบ เช่น กข.6 อาจมีผลทำให้เกิดการปลูกเชือบนต้นข้าวน้อยลงไปได้ ซึ่งงานทดลองทางด้านผลของสารกำจัดวัชพืช หรือสารกำจัดศัตรูพืชอื่นๆ ที่มีต่อโรค มีรายงานน้อยมากหรือเกือบไม่มีเลย จึงควรมีการศึกษาผลกระทบโดยตรงและผลกระทบข้างเคียงเพิ่มเติมอีก